

IEDEREEN COMPONIST

Toonmoment

za 11 feb 2017 / 11 uur / Witte zaal deSingel

Het begin / Chloé Bakeroot
studenten: Bart Michiels, Hai Mao

Geen naam / Astor (piano) en Cezar (saxofoon) Judong
studenten: Bart Michiels, Hai Mao

Bos / Mika Van Huffel
studenten: Adam Clarke en Bram Rooses

Indianendans / Mysterieuze maan / Mauro en Ariane Abrath
studenten: Eduardo Bemelmans, Noah Senden, Nick Van Elsen

Middeleeuwen / Giulia Scarana
studenten: Noah Senden, Bram Rooses en Nick Van Elsen

Home Run / Meo Rinaldi
studenten: Mikko Pablo en Jasper Charlet

Grote Vier / Mina Folad, Sibel Kayhan, Esmé Bayoumi, Alison Korankye Broni, ...
studenten: Mikko Pablo, Dries Verheyen en Jasper Charlet

Every Day / Andreas Deroo
studenten: Adam Clarke, Dries Verheyen en Eduardo Bemelmans

Pianoreplik / Chloé
studenten: Bart Michiels en Hai Mao

regie en tekst Mattias De Paep
woord Juicy IJsselmuiden en Tijmen Govaerts
docenten compositie Paul Dinneweth, Wim Henderickx en Mathias Coppens
productie en techniek Geert Van Impe en Tim Schevernels
communicatie, organisatie, coördinatie Barbara Voets, Lies Colman en Katrijn De Wit

een project van het Koninklijk Conservatorium, Antwerpen & deSingel

NEGEN MAANDEN

De eerste maand
Wist niemand er iets van is.

Het begin / Chloé Bakeroot
studenten: Bart Michiels, Hai Mao

De tweede maand

- T** Slaap je al?
- J** Ja.
- T** Waarom praat je dan?
- J** Ssst.... Straks horen ze ons nog.
- T** Maar nee... Niemand hoort ons.
- J** Moet jij er ook de hele tijd aan denken?
- T** Ja.
- J** Zullen we het een brief schrijven?
- T** Een brief? Het kan niet lezen!
- J** Als het later groot is, leer ik het lezen.
- T** Nee ik!
- J** We doen het samen. Goed? Lieve erwt.

- T** Erwt?
- J** Mama zegt dat het er uitziet als een erwt...
- T** Papa zegt als een boontje.
- J** Maar ik schrijf. Dus: lieve erwt.
- T** Erwten zijn vies. Boontjes zijn lekker.
- J** Ok dan! Lieve boon?
- T** Lief boontje.
- J** Lief boontje. Vandaag weten we dat je er bent.
- T** Je zit in mama's buik...
- J** Dat weet het zelf ook wel! We zijn heel blij.
- T** Hoe is het er eigenlijk in gekomen?
- J** Wat?
- T** Dat boontje? In mama's buik?
- J** Per ongeluk. Dat zei papa toch?
- T** Hoe kan er nu per ongeluk een boon in mama's buik komen?
- J** We weten niet hoe je daar gekomen bent.
- T** Maar we zijn wel heel blij.

- J** Papa zegt dat het nog niet zeker is dat je echt een baby'tje wordt. Dat je bent zoals een zaadje dat je in de grond stopt. Soms komt daar een plantje uit. Maar soms ook helemaal niets.
- T** Ik wil geen plantje! Ik wil een broertje!
- J** Niet echt een plantje! Maar ik denk dat er uit jouw boontje een heel mooi kindje zal groeien.
- T** Dan wordt mama heel dik.
- J** Ik denk niet dat mama dik wordt...
- T** Tuurlijk wel! Alle mama's worden dik als er een boontje in hun buik zit!
- J** De onze niet. Onze mama moet de hele tijd overgeven. Hoe kan ze dan dik worden?
- T** Toch wordt ze heel dik!
- J** Nog acht maanden wachten en dan ben je klaar. Wij zullen brieven schrijven naar jou. En we zullen ook liedjes maken voor jou. Want mama zegt dat baby's in de buik heel graag naar muziek luisteren.
- T** Baby's wel. Maar dit is nog een boontje!
- J** Boontjes luisteren ook heel graag naar muziek.
- T** Een boontje met oren?
- J** Vandaag hebben we het eerste liedje gemaakt.
- T** Het heeft geen naam. Want die heb jij ook nog niet.

- J** Luister maar. Liefs, je zusje.
- T** En je broer!

Geen naam / Astor (piano) en Cezar (saxofoon) Judong
studenten: Bart Michiels, Hai Mao

De derde maand

- J** Slaap je al?
- T** Ja.
- J** Dat dacht ik al.
- T** Hoe zou het daar zijn, in mama's buik?
- J** Warm. Denk ik. En nat. Mama zegt dat het daar vol water is. De baby zit in dat water.
- T** En wat doet hij daar dan, in de buik?
- J** Niets.
- T** Saai...
- J** Ja... We schrijven een brief! Lief boontje, is het niet te saai, daar in de buik van mama?
- T** Misschien kan mama iets laten groeien om mee te spelen.
- J** Dat kan toch niet?

- T** Waarom niet? Als er een baby in mama haar buik kan groeien, kan er toch ook iets anders in groeien?
- J** Je bent gek!
- T** Mama heeft een wonderbuik. Misschien kan ze wel autootjes laten groeien om mee te spelen.
- J** Of een pop!
- T** Poppen zijn voor meisjes!
- J** En dan? Het wordt vast een meisje!
- T** Dat wil ik niet!
- J** De baby is wat hij is. Niet wat jij wil.
- T** Een baseball bat en een bal! Dat kan ze laten groeien. Dan kan hij al een beetje oefenen om met mij te spelen als hij klaar is.
- J** Jij denkt alleen aan jezelf! Ik wil dat de baby mooie dingen heeft om naar te kijken. Een bos vol feeën of elfjes of prinsessen ofzo.
- T** Daar vindt hij vast niks aan! Hij wil veel liever avonturen beleven. Met ridders en rovers om tegen te vechten.
- J** Bah! Jij wil altijd vechten!
- T** En jij wil de hele dag prinsesje spelen en thee met koekjes drinken!
- J** Niet waar! Ik doe ook spannende dingen! Kampen bouwen in het bos enzo.
- T** Ja! Kampen bouwen! Dat vindt hij vast leuk.

- J** Een bos om in te spelen! Dat moet mama laten groeien.
- T** Bomen groeien goed. En die komen ook uit zaadjes.
- J** Ja... Maar er kan nooit een heel bos in mama haar buik.
- T** En de baby heeft nog geen ogen... Dus als het er in kan, kan hij het niet eens zien.
- J** Zo jammer voor hem.
- T** Ja...
- J** Lief boontje, het is vast heel saai daar in de buik van mama. Je zal je wel de hele tijd vervelen. Hopelijk moet je niet huilen...
- T** Dat kan hij niet. Voor huilen heb je ogen nodig.
- J** Ik weet het! Dromen! De baby kan dromen van een bos!
- T** Dromen moet je toch zien?
- J** Ja! Maar niet met je ogen. Dromen zie je in je hoofd.
- T** En je kan er van alles in doen!
- J** Lief boontje, wij zullen een bos voor je maken om van te dromen en in te spelen. Dan is het daar niet zo saai.
- T** Hoe kunnen we dat maken?
- J** Ik schrijf erover. Een bos, dat zijn heel veel bomen.
- T** Hij weet niet wat bomen zijn!

- J** Ik zal je vertellen wat bomen zijn, boontje. Bomen zijn bruine stokken met groene blaadjes erop. Ze zijn heel mooi en hoog. Je kan er in klimmen en...
- T** Hij verstaat die woorden toch nog niet...
- J** Nee... En als hij onze brief kan lezen, is het te laat...
- T** Zo stom...
- J** Arme baby!
- T** Ik weet het! We maken muziek! Muziek die klinkt zoals een bos vol bomen om in te spelen. Als hij dat hoort, zal hij er vast van dromen.
- J** Zo goed! Lief boontje, we maken een liedje als een bos. Om van te dromen en in te spelen. Dan is het niet zo saai daar in die buik. Liefs, je zusje.
- T** En je broer!

Bos / Mika Van Huffel
studenten: Adam Clarke en Bram Rooses

De vierde maand

- T** Kan jij slapen?
- J** Nee...
- T** Ik ook niet...
- J** Ik moet er de hele tijd aan denken...

- T** Ik ben bang.
- J** Ik ook.
- T** Mama slaapt ook niet denk ik.
- J** Nee... Ze is vast ook bang. En alleen. Stom ziekenhuis!
- T** Zou de baby nog leven?
- J** Ik denk het wel.
- T** Waarom?
- J** Ik voel niks. Ik zou het voelen als hij dood is.
- T** Ik ook. Dat moet wel.
- J** Maar hij is vast heel ziek.
- T** Ja.
- J** Hij bloedt. Mama had bloed in haar onderbroek. Dat was van de baby denk ik.
- T** De dokter zal hem wel genezen. Dat zegt papa.
- J** Dat gelooft hij zelf niet. Ik zag het aan zijn ogen.
- T** Maar dokters zijn heel slim!
- J** De dokter kan niet eens een pleister plakken. Want hij kan niet in mama haar buik.

- T** Nee...
- J** Kijk! De maan is helemaal rond vandaag. Zie je die vlekken?
- T** Het lijkt wel een gezicht... Hij kijkt boos. En ik vind dat licht eng...
- J** Niet eng. Mysterieus. Bij volle maan kunnen heksen heel goed toveren.
- T** Misschien heeft een heks de baby betoverd!
- J** Misschien kan een heks de baby genezen...
- T** Heksen zijn toch slecht?
- J** Niet altijd. Er zijn ook goede heksen.
- T** Ken jij een heks dan?
- J** Nee...
- T** Of een tovenaar. Zoals bij de indianen. Die dansen als ze willen dat er iets gebeurt. Regen of zo. Dat staat in mijn indianenboek.
- J** Ken jij een indiaan dan?
- T** Nee...
- J** Misschien ben ik wel een heks.
- T** Dat kan toch niet?
- J** Dat kan wel. In het begin weet je dat niet. Je moet je kracht ontdekken. Als ik nu mijn kracht ontdek, kan ik de baby misschien genezen.

- T** Ik ben zeker geen indiaan...
- J** Misschien moet je helemaal geen indiaan zijn om zo'n dans te laten werken. Hoe gaat zo'n dans?
- T** Ze springen heel veel op en neer dan. Hoe gaat zo'n toverspreuk?
- J** Abracadabra. Of hocus pocus pilatus pats, ik wou dat de baby beter was.
- T** En ondertussen moeten we heel hard aan de baby denken!
- J** Ja! En de maan doet de rest!
- T** Klaar?
- J** Ik denk het...
- T+J** 1 - 2 - 3.
- J** Hocus pocus pilatus pats, ik wou dat de baby beter was. Abracadabra!
- J** Ik heb toch ook maar abracadabra gezegd. Voor de zekerheid...
- T** Zou het gewerkt hebben?
- J** Ik weet het niet...
- T** Ik voel niks...
- J** Ik ook niet...
- T** Kijk! De maan!

- J** Wat?
- T** Zijn gezicht! Hij lacht!
- J** Je hebt gelijk! Hij lacht!
- T** Dat wil zeggen dat de baby beter is!
- J** Ik schrijf een brief! Lieve baby, je was heel ziek.
- T** Maar wij hebben je weer beter gemaakt.
- J** Nu lacht de maan je toe. En wij ook.
- T** Morgen maken we een liedje voor jou!
- J** Over een mysterieuze maan.
- T** En een indianendans.
- J** Liefs, je zusje.
- T** En je broer!

Indianendans / Mysterieuze maan / Mauro en Ariane Abrath
studenten: Eduardo Bemelmans, Noah Senden, Nick VanElsen

De vijfde maand

- J** Slaap je al?
- T** Nee!

- J** Ben je nog boos?
- T** Ja!
- J** Hoe lang blijf je nog boos?
- T** Voor altijd!
- J** Dat zal de baby niet leuk vinden... Zo'n broer die altijd boos is.
- T** Kan me niks schelen! Het is een stomme baby!
- J** Die kan er toch niks aan doen?
- T** Jawel! Hij had maar een jongen moeten worden!
- J** Ze kiest toch niet zelf wat ze wordt?
- T** Tuurlijk wel! Als ik groot ben, word ik brandweerman. En dat kies ik ook zelf!
- J** De baby is nog te klein om te kiezen.
- T** En te stom!
- J** Jij bent stom als je zo doet.
- T** Dan ben jij de stomste zus van de wereld!
- J** Niet waar!
- T** De tweede stomste! Die stomme baby is de stomste zus van de wereld!
- J** Ik praat niet meer tegen jou.

- T** Dat wil ik ook niet! Ik wil een andere mevrouw zoeken met een jongensbaby in haar buik! En dan haal ik die jongensbaby er uit en de stomme baby uit de buik van mama en dan steek ik de jongensbaby in de buik van mama en de stomme baby in de buik van die mevrouw!
- J** De juf op school heeft eens verteld over een vrouw die een man was geworden.
- T** Wat zeg je?
- J** Die vrouw voelde zich al haar hele leven een man. En toen heeft de dokter haar geopereerd en er een man van gemaakt.
- T** Dat kan niet. Van die vrouw... Van die man... Van dat mens! Dat kan niet!
- J** Jawel. Ze hebben de borsten er af gehaald en er een piemel aan gezet.
- T** En was die vrouw... Die man... Dan blij?
- J** Heel blij!
- T** De baby zal ook wel blij zijn dat ze een jongen kan worden.
- J** Ik denk dat ze liever een meisje blijft.
- T** Wie wil er nu een meisje blijven?
- J** Ik.
- T** Maar jij bent stom. De baby niet!
- J** Ik ga lekker veel met de poppen spelen met haar. Dan wil ze vast een meisje blijven.

- T** En ik geef haar lekker mijn auto's! En mijn baseball bat! En ik doe haar jongenskleren aan! En als ze jou ziet, ziet ze hoe stom meisjes zijn! Dan wil ze zeker een jongen worden!
- J** Ik praat niet meer met jou. Ik schrijf een brief! Lief meisje, wat ben ik blij dat je een meisje bent.
- T** Ik schrijf ook een brief! Lieve baby, je hebt vast verdriet dat je maar een stom meisje bent.
- J** Want je zal wel zien: meisjes zijn lief en jongens zijn stom.
- T** Maar dat is niet erg. Want als je groot bent, laat ik een jongen van jou maken.
- J** Dus jij moet altijd een meisje blijven. Liefs, je zusje.
- T** En dan gaan we samen meisjes pesten. Liefster, je broer!

Middeleeuwen / Giulia Scarana
studenten: Noah Senden, Bram Rooses en Nick Van Elsen

De zesde maand

- J** Lief zusje, vandaag was een bijzondere dag.
- T** Lief zusje, vandaag was een fantastische dag.
- J** Ik zal hem nooit vergeten.
- T** Jammer dat je er niet bij was!
- J** Toen ik opstond, wist ik nog niet dat het vandaag zou gebeuren.

T Toen ik opstond, dacht ik er meteen aan.

J Papa zei waar we naartoe gingen en ik was helemaal opgewonden.

T Eindelijk was het zo ver: de finale!

J Bij de dokter gingen we naar een klein kamertje met een grote machine.

T Ik was de slagman. Dat wil zeggen dat ik de bal moest wegslaan.

J Mama moest haar buik bloot maken.

T De bal kwam heel hard. Maar ik sloeg nog veel harder!

J De dokter spoot gel op mama haar buik en pakte een raar ding.

T De bal vloog hoger en hoger.

J Daarmee wreef ze over mama haar buik.

T Ik liet de bat vallen.

J En toen...

T En toen...

J Zag ik je...

T Liep ik.

J Eerst nog een beetje wazig.

T Eerst nog niet zo hard.

J Maar dan steeds beter.

T Maar dan steeds sneller.

J Daar was je gezicht!

T De eerste honk voorbij.

J Je neusje...

T Langs de tweede honk...

J Je oogjes...

T Voorbij de derde...

J Je kin...

T En de vierde...

J Je mond.

T En toen... Homerun!

J En toen... Stak je je tong uit naar ons.

T En iedereen riep en klapte.

J Ik moest huilen. Zo blij was ik.

T Ik kon niet stoppen met lachen.

J Het was zo fijn je te zien!

- T** Je had het moeten zien!
- J** Liefs, je zusje.
- T** Liefs, je broer.
- J** Pff... Ik weet zeker dat ze mijn brief leuker vindt.
- T** Nietes! De mijne is veel spannender!
- J** Die echo was veel belangrijker dan die stomme homerun!
- T** Die echo was saai! Je zag niks!
- J** Welles! Ze lijkt op mij.
- T** Nietes! Op mij!
- J** Zie je wel dat je iets zag!
- T** Zwijg. Ik slaap.
- J** Ik ook! Ik droom van zusje.
- T** En ik van mijn homerun!

Home Run / Meo Rinaldi
studenten: Mikko Pablo en Jasper Charlet

De zevende maand

- J** Lief zusje, is alles goed met jou?

- T** We zijn een beetje bezorgd.
- J** Heel bezorgd!
- T** Papa vertelde vandaag over de geluiden in de buik.
- J** Je hoort al alles!
- T** Je hoort ons. Als wij praten of spelen.
- J** Als we ruzie maken of muziek.
- T** Je hoort het gebonk van mama's hart.
- J** Je hoort het geborrel in haar maag.
- T** Je hoort haar bloed ruisen.
- J** En haar adem! Die hoor je ook.
- T** Heel hard.
- J** Dat maakt allemaal veel lawaai.
- T** Dat weten wij heel goed!
- J** Ja! Want we hebben het nagedaan!
- T** Met alles wat we konden vinden!
- J** Trommels en stokjes.
- T** Een tamboerijn en cymbalen.

J We wilden horen wat jij hoort.

T Wat is er veel lawaai daarbinnen!

J Maar toen gebeurde het...

T Papa!

J Hij riep dat we moesten stoppen!

T Hij kreeg er hoofdpijn van!

J Daarom maken we ons een beetje zorgen...

T Want mama kan niet stoppen met ademen...

J Ze kan haar maag niet laten stoppen met werken...

T En haar hart niet laten stoppen met kloppen...

J Want dan gaat ze dood. Snap je?

T En nu denken we dat jij...

J Daar misschien...

T Ook hoofdpijn van krijgt.

J Heb je hoofdpijn, zusje?

T Want als dat geluid niet kan stoppen...

J Dan kan de hoofdpijn ook niet stoppen.

T Gelukkig hebben we een idee.

J Mama zegt dat je al vingers hebt.

T Dat weet je vast nog niet, maar vingers...

J Die kan je in je oren steken.

T Die heb je ook al.

J Dan hoor je het allemaal niet zo hard.

T En gaat de hoofdpijn snel weer weg!

J Liefs, je zusje.

T En je broer!

J Zo. Dat is opgelost.

T Slaap lekker.

J Slaap lekker.

Grote Vier / Mina Folad, Sibel Kayhan, Esmé Bayoumi, Alison Korankye Broni, ...
studenten: Mikko Pablo, Dries Verheyen en Jasper Charlet

De achtste maand

J Lief zusje,...

- T** Je zus heeft een geheim. Ze durft het niet zeggen, maar ze gaat het ons schrijven
- J** Als jullie het niet verder vertellen!
- T** Ik niet. En zusje ook niet.
- J** Het gaat over jouw naam.
- T** Over haar naam?
- J** Mama en papa weten niet hoe ze je willen noemen.
- T** Ze weten het wel. Maar ze willen elk iets anders.
- J** Papa wil je Ronja noemen.
- T** Mama wil Lucia.
- J** Mama vindt Ronja hard en koud.
- T** En papa vindt Lucia te prinsesserig.
- J** Dus toen maakten ze heel lang ruzie.
- T** Dat weet ik allemaal al! Schrijf je geheim nu!
- J** Maar dan heeft papa een grote zak ballons, een pak kaartjes en een gasfles gekocht.
- T** Met de fles heeft hij de ballons opgeblazen.
- J** Wij hebben op de helft van de kaartjes Ronja geschreven.

- T** En op de andere helft Lucia.
- J** Op de achterkant staat dat wie een kaartje vindt, het naar ons adres moet sturen.
- T** En toen hebben we de kaartjes aan de ballons gehangen.
- J** En we hebben met ons vier de ballons losgelaten in de tuin.
- T** Ze vlogen in honderd kleuren de lucht in.
- J** En de naam die op het kaartje staat dat eerst in onze brievenbus zit...
- T** Dat wordt jouw naam!
- J** En nu komt mijn geheim...
- T** Eindelijk!
- J** Ik heb...
- T** Ja...
- J** Een kaartje verstoppt.
- T** Wat? Waarom?
- J** En daarstraks... Heb ik... Het in een enveloppe gestoken...
- T** Wat?
- J** Er een postzegel op geplakt...

- T** Echt?
- J** En het in de postbus gedaan.
- T** Neee...
- J** Morgen komt het aan.
- T** Je bent gek! En welke naam staat er op?!?
- J** Ronja...
- T** Oef!
- J** Maar nu ben ik zo bang dat mama verdrietig gaat zijn...
- T** Je moet het aan mama zeggen...
- J** Dat durf ik niet!
- T** Een naam is te belangrijk... Het is iets voor elke dag van je leven...
- J** Ik weet het!
- T** Weet je wat? We zeggen het samen.
- J** Wat?!?
- T** We zeggen het samen aan mama. Dat we het samen gedaan hebben.
- J** Wil je dat echt doen?
- T** Tuurlijk. Je bent toch mijn zusje?

- J** Lief zusje, alles komt goed. Je weet nog niet hoe veel geluk je hebt. Je krijgt de liefste broer van de wereld.
- T** Dat is waar!
- J** En ook een hele lieve zus.
- T** Soms is het wel een hele domme.
- J** Als je er bent, zullen we met ons drietjes samen zijn. Elke dag. Voor altijd! Liefs, je zusje.
- T** En de liefste broer van de wereld. Ah ja! Dat heb je zelf gezegd!

Every Day / Andreas Deroo

studenten: Adam Clarke, Dries Verheyen en Eduardo Bemelmans

De negende maand

- J** Kan jij slapen?
- T** Tuurlijk niet!
- J** Ik ook niet...
- T** Zou ze er al zijn?
- J** Ik weet het niet...
- T** Mama zal wel pijn hebben.
- J** Ik hoop dat de baby er door kan.

T Zo'n spleet is erg klein...

J Die van mama is groter dan die van mij.

T Dat is omdat jij er door bent gekomen. Jij hebt een grote kop.

J Ik hoop maar dat mama niet zal scheuren.

T Scheuren?

J Als de baby te groot is en de spleet te klein, zal mama vast open scheuren.

T Ik wil geen mama met een scheur!

J De dokter naait die scheur dan wel weer dicht.

T Zoals mijn broek bedoel je?

J Ja.

T Bij mijn broek zie je dat nog. Dat die gescheurd was.

J Bij mama vast ook.

T Voor de baby doet het vast ook pijn als die door zo'n kleine spleet moet.

J Ik hoop dat ze haar niet plat duwt.

T Als ik groot ben, ga ik een drankje uitvinden. Zoals bij Alice.

J Die van wonderland?

T Ja. Als ze in de pijp valt, is er een heel klein deurtje. Ze drinkt dan een drankje waarvan ze heel klein wordt. Dan kan ze door het deurtje wonderland in. Zo'n drankje ga ik ook uitvinden als ik groot ben.

J Voor zusje is de wereld vast ook een wonderland...

T Kom, we schrijven nog één brief.

J Lief zusje, je bent nu bijna in wonderland.

T Je zal zien: het is hier heel leuk.

J Je wonderbroertje en je wonderzusje liggen bij oma en opa in bed op je te wachten.

T Maar als je er bent, komen we naar je toe.

J Dan mag ik je vasthouden van mama.

T Samen met mij!

J Maar nu nemen we eerst afscheid. Want dit is onze laatste brief.

T Morgen moeten we niet meer schrijven. Want dan zie we je in het echt.

J Dus het is geen groot afscheid.

T Nee. Het is een afscheidje.

J Tot morgen. Liefs, je zusje.

T En je broer!

J O ja. Je naam is Ronja Lucia.

T En je bent vast heel lief.

Chloé / Bart Michiels en Hai Mao (pianorepliek)

EINDE

deSingel

KONINKLIJK
CONSERVATORIUM
ANTWERPEN

